

physiken blott beträffa de nödvändiga kvantitetsbestämningarna hos mångfaldens momenter; utan måste dessa eller det egentliga innehållet hemtas från den, kunskapen motsatta, yttre sensationernas värld. D. v. s. medvetandets innehåll fattas här endast såsom något yttre, som fyller tiden och rummet, och kunskapen blir således blott begreppet om sättet eller formen för sammanfattningen till en enhet af en mångfald tids- och rum-momenter. Detta är den första graden af menskelig kunskap. Jaget eller det begripna är blott en kvantitetsförhållande eller en ren form för en yttre mångfald och således i sig rent abstrakt och obestämdt. Det nästa steget måste derföre blifva, att medvetandets innehåll ej blott och bart fattades såsom rum- och tidsuppfyllande, utan tillika såsom på något vis bestämdt eller kvalificerad, d. v. s. såsom en enhet med egenskaper eller bestämningar, hvadan kunskapen således måste vara begreppet om en sådan enhet eller om det inre, för tanken nödvändiga sambandet mellan bestämningarna. Detta eger rum vid uppfattningen af det yttre såsom organiskt lif; ty här är mångfalden ej allenast förbunden genom enkla caussalitetskedjor, utan